

Poglédnjenje na Jesuša.

„Kotarež na nogo glédaju, horduju
rošwjafelone a jich hobližo nebužo
pošromane.“ (Př. 34, 6).

Stych předkustojezych słow togo psalma še možo husnasch, až našch text wot togo „Kněša“ poweda. Čhtož na togo Kněša Jehovah glěda, hordujo rošwjafelony. Ale žeden złowel nějo Boga Jehovah wizel, tak wón jo, daniž trošča we nom namakał, pscheto „našch Bog jo šzarujuzy hogen.“ (Hebr, 12, 29). Něto paž jo ten syn Božy ako šrednik še šjawil, aby my we nom Boga wizeli a husnali. Mimo togo Kněša Jesuša nima ten šhogomozny Bog žednogo trošča ša hobtužone hutšchoby. Gaby my jogo jano jaden ras hupytali, ga my by ned hošlepeli, ako tam Sawol pla Damastuša. Dokulž zlowezne woło rasa tu byšchnoscz togo šlyuza nepšchenaszo, ga něby teke žeden zlowezny rošym ten blyšcz Božy pschenasšt, daniž we nom hochloženie namakał. Za jadnashama droga, tak my Boga wizesch možomy, jo psches togo šrednika Jesom Kristuša. Bog pschehoblaze še do zlowezstwa, — nět možomy my na nogo šlobodnie glėdasch. Togodla zu ja žinša našch text na našchogo humožnika hukładasch, pscheto kotrež na togo glėdaju, horduju rošwjafelone. Wizimy my Boga, tak wón we Kristu, našchom Kněsu jo šjawiony, kotryž še jo narozil wot kněžny Marije, šchizowany spod Bonziom Pilatušom, — ga hupytajomy my nězo tašego, zož togo ducha rošwjafelišo a milny trošcht do našcheje hubužoneje hutšchoby pošczelo.

A tak zu ja, aby našch text lepej hukładł, waš nejperwej napominasch, aby glėdali na Jesom Kristuša we jogo